

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 17.10.2023
COM(2023) 661 final

2023/0378 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește programele multianuale de anchetă, notificările privind prezența organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină, derogările temporare de la interdicțiile de import și cerințele speciale de import și stabilirea procedurilor de acordare a acestora, cerințele temporare de import pentru plante, produse vegetale și alte obiecte cu risc ridicat, stabilirea de proceduri pentru includerea pe listă a plantelor cu risc ridicat, conținutul certificatelor fitosanitare, utilizarea pașapoartelor fitosanitare și în ceea ce privește anumite cerințe de raportare pentru zonele demarcate și anchetele privind organismele dăunătoare

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Legislația privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor sau produselor vegetale a fost stabilită la nivelul Uniunii încă din anii 1970. Legislația respectivă a avut o importanță majoră pentru protecția agriculturii, a peisajului și a mediului din Uniune. Prima evaluare și revizuire a politicii fitosanitare a Uniunii a avut loc între 2008 și 2016 și a condus la adoptarea Regulamentului (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului¹ („regulamentul”), care a abrogat și a înlocuit Directiva 2000/29/CE a Consiliului². În prezent, regulamentul reprezintă cadrul juridic de bază pentru politica Uniunii în domeniul sănătății plantelor.

Articolul 50 și articolul 79 alineatul (6) din regulament prevedeau ca, până la sfârșitul anului 2021, Comisia să prezinte Parlamentului European și Consiliului rapoarte privind punerea în aplicare și eficacitatea măsurilor de import, precum și experiența dobândită de operatori ca urmare a extinderii pașaportului fitosanitar la toate plantele destinate plantării [„rapoartele prezentate în conformitate cu articolul 50 și cu articolul 79 alineatul (6)”].

Comisia a prezentat aceste rapoarte la 10 decembrie 2021.

Raportul privind măsurile la import a concluzionat că s-ar putea considera că măsurile de import respective, precum și includerea controalelor fitosanitare în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului³ au contribuit la atingerea obiectivelor de consolidare a protecției fitosanitare a Uniunii și de intensificare a acțiunilor proactive împotriva organismelor dăunătoare în conformitate cu normele Convenției internaționale pentru protecția plantelor (CIPP) prin abordări transparente și bazate pe riscuri.

Raportul privind extinderea sistemului pașaportului fitosanitar la toate plantele destinate plantării a concluzionat că această extindere a contribuit la realizarea obiectivelor regulamentului. Mai precis, acesta a contribuit la creșterea eficacității

¹ Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului (JO L 317, 23.11.2016, p. 4).

² Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate (JO L 169, 10.7.2000, p. 1).

³ Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

protecției împotriva organismelor dăunătoare de carantină, la îmbunătățirea gradului de pregătire pentru identificarea de noi organisme dăunătoare plantelor de interes pentru Uniune, la o mai bună înțelegere și sensibilizare a părților interesate relevante privind importanța sănătății plantelor și la creșterea posibilității de a identifica organismele dăunătoare.

Rapoartele au identificat domenii în care sunt necesare discuții suplimentare pentru a spori eficacitatea și punerea în practică a normelor privind sănătatea plantelor, dar și privind controalele oficiale. Discuțiile respective au avut loc în 2022 cu șefii serviciilor fitosanitare din statele membre, precum și cu asociațiile Uniunii relevante pentru sănătatea plantelor. Acestea au condus la concluzia că sunt necesare anumite îmbunătățiri ale sistemului, care erau posibile numai prin modificarea regulamentului. Aceste îmbunătățiri se referă la necesitatea: (i) declarațiilor privind certificatul fitosanitar pentru organismele dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină (ODRNC), (ii) a raportării neconformităților cu normele ODRNC în sistemul electronic de notificare (sistemul de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale – IMSOC), (iii) a normelor procedurale pentru depunerea și examinarea cererilor țărilor din afara UE de derogare temporară de la interdicțiile de import, (iv) a procedurilor de identificare și includere pe listă a plantelor cu risc ridicat și (v) a raționalizării obligației ca anumitor plante să li se aplice un pașaport fitosanitar.

Au fost identificate îmbunătățiri suplimentare prin elemente derivate din experiența dobândită de Comisie în primii cinci ani de aplicare a regulamentului, în ceea ce privește (i) măsurile împotriva organismelor dăunătoare care se califică drept organisme dăunătoare de carantină, dar care nu au fost încă evaluate pe deplin, (ii) necesitatea unor acte autonome pentru adoptarea de derogări temporare de la interdicțiile de import și de la cerințele speciale de import, (iii) necesitatea de a stabili cerințe temporare de import pentru introducerea în Uniune a plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte care au fost eliminate de pe lista plantelor cu risc ridicat, dar pentru care riscul fitosanitar nu a fost evaluat pe deplin, (iv) stabilirea cerințelor pentru echivalența țărilor terțe și (v) atestările oficiale alternative.

În cele din urmă, anumite elemente de raportare au fost identificate ca intrând sub incidența angajamentului Comisiei de a raționaliza obligațiile de raportare ale statelor membre și ale operatorilor profesioniști pe baza comunicării sale intitulate „Competitivitatea pe termen lung a UE: perspectiva după 2030”⁴.

Raționalizarea obligațiilor de raportare

În ceea ce privește raționalizarea obligațiilor de raportare, Comisia a adoptat o inițiativă orizontală. În comunicarea sa intitulată „Competitivitatea pe termen lung a UE: perspectiva după 2030”, Comisia a subliniat importanța unui sistem de reglementare care să asigure atingerea obiectivelor cu costuri minime. Prin urmare, Comisia s-a angajat să acționeze pentru a da un nou impuls raționalizării și a simplificării cerințelor de raportare, cu scopul final de a reduce aceste sarcini cu 25 %, fără a submina obiectivele de politică aferente.

Obiectivele sale generale sunt rezumate după cum urmează:

⁴ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Competitivitatea pe termen lung a UE: perspectiva după 2030”, COM(2023) 168.

- (a) îmbunătățirea clarității și securității juridice pentru autoritățile competente și operatorii profesioniști, atât în Uniune, cât și în țările terțe;
- (b) creșterea transparenței, a flexibilității și a coerenței procedurilor de reglementare ale Uniunii;
- (c) contribuția, prin digitalizare, la raționalizarea obligațiilor de raportare și a sarcinilor administrative legate de acestea.

Cerințele de raportare joacă un rol esențial în asigurarea aplicării corecte și a monitorizării corespunzătoare a legislației. Costurile acestora sunt, în general, compensate în mare măsură de beneficiile pe care le aduc, în special în ceea ce privește monitorizarea și asigurarea conformității cu principalele măsuri de politică. Cu toate acestea, cerințele de raportare pot să și impună o sarcină disproporționată părților interesate, fiind afectate în special IMM-urile și microîntreprinderile. Cumularea lor în timp poate duce la obligații redundante, duplicate sau caduce, la o frecvență și un calendar ineficiente sau la metode inadecvate de colectare.

Prin urmare, propunerea vizează, de asemenea, raționalizarea obligațiilor de raportare printr-o combinație de măsuri:

- eliminarea rapoartelor care nu mai sunt necesare;
- digitalizarea transmiterii informațiilor;
- reducerea frecvenței cerințelor de raportare.

Cerințele de raportare se referă la autoritățile publice și, în anumite cazuri, în mod indirect, la operatorii profesioniști. În conformitate cu modificările propuse, anumite obligații de raportare sunt eliminate, iar altele sunt digitalizate sau solicitate cu frecvență redusă.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Propunerea introduce modificări care se referă la punerea în aplicare a dispozițiilor care constituie politica Uniunii în domeniul sănătății plantelor. Ele nu modifică politica Uniunii în materie de sănătate a plantelor în sine. Prin urmare, modificările propuse sunt foarte coerente cu politica existentă a Uniunii în domeniul sănătății plantelor și urmăresc să contribuie la îmbunătățirea aplicării acesteia.

Propunerile referitoare la obligațiile de raportare fac parte dintr-un prim pachet de inițiative ale Comisiei de raționalizare a cerințelor de raportare. Aceasta reprezintă o etapă în cadrul unui proces continuu care analizează în mod cuprinzător cerințele de raportare existente, cu scopul de a evalua dacă sunt în continuare relevante și de a le face mai eficiente.

Propunerea va avea doar un impact pozitiv asupra realizării obiectivelor din domeniul de politică vizat, deoarece va spori transparența și va reduce sarcina administrativă pentru autoritățile competente, operatorii profesioniști și Comisie.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Coerența regulamentului cu alte politici ale Uniunii legate de agricultură și de mediu, cum ar fi biodiversitatea și schimbările climatice, este asigurată prin dispozițiile sale existente și prin punerea lor în aplicare. Întrucât modificările tehnice propuse nu modifică direcția de politică a regulamentului, coerența cu aceste politici rămâne neschimbată.

Comisia se asigură că legislația sa este adecvată scopului și orientată către nevoile părților interesate. Aceasta reduce la minimum sarcinile administrative, îndeplinindu-și în același timp obiectivele din cadrul Programului privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT). Modificările propuse privind raționalizarea obligațiilor de raportare, prin reducerea complexității sarcinilor de raportare care decurg din cadrul juridic al Uniunii.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Propunerea modifică punerea în aplicare din punct de vedere tehnic a normelor necesare pentru îndeplinirea obiectivelor politicii agricole comune în sectorul producției și comercializării plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte în Uniune.

În acest sens, a fost ales articolul 43 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care constituie temeiul juridic pentru adoptarea dispozițiilor necesare pentru îndeplinirea obiectivelor politicii agricole comune.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

În conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (d) din TFUE, competența partajată între UE și statele membre se aplică în domeniul agriculturii și pescuitului, cu excepția conservării resurselor biologice ale mării.

De la adoptarea Directivei 2000/29/CE și, de asemenea, în temeiul regulamentului, toate domeniile sănătății plantelor au fost reglementate la nivelul Uniunii într-o foarte mare măsură. Normele respective s-au dovedit a avea o contribuție majoră la protecția teritoriului Uniunii împotriva organismelor dăunătoare și a bolilor. În mod similar, obiectivele modificărilor propuse pot fi realizate mai bine prin reglementarea exclusivă a aspectelor vizate la nivelul Uniunii.

În ceea ce privește obligațiile de raportare, cerințele în cauză sunt deja stabilite de dreptul Uniunii. În mod similar, raționalizarea acestora trebuie realizată la nivelul Uniunii.

- **Proporționalitatea**

Măsurile propuse se limitează la acțiuni care trebuie întreprinse la nivelul Uniunii pentru a fi eficace și eficiente. Pentru a obține eficacitatea și eficiența acestor acțiuni, modificarea regulamentului este considerată cea mai adecvată, având în vedere că un element-cheie al propunerii este consolidarea punerii în aplicare a măsurilor armonizate pentru statele membre. Cerințele uniforme prevăzute de regulament sunt singura modalitate de a asigura un nivel ridicat de calitate pentru cei care aplică regulamentul, funcționarea pieței interne și condiții de concurență echitabile pentru operatori, precum și o producție agricolă și alimentară durabilă.

Raționalizarea cerințelor de raportare simplifică cadrul juridic prin introducerea unor modificări minime ale cerințelor existente care nu afectează fondul obiectivului de politică mai larg. Prin urmare, propunerea se limitează la acele modificări care sunt necesare pentru a asigura o raportare eficientă, fără a modifica niciunul dintre elementele materiale ale legislației în cauză.

- **Alegerea instrumentului**

Propunerea este sub forma unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului. Alte mijloace nu ar fi adecvate, deoarece propunerea modifică dispozițiile de bază ale unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului, modificări pe care Comisia nu este împuternicită să le realizeze prin acte de punere în aplicare.

3. **REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI**

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Rapoartele prezentate în conformitate cu articolul 50 și cu articolul 79 alineatul (6) din regulament au fost susținute de o consultare a părților interesate, care a inclus, după caz, colectarea datelor disponibile privind importurile.

În ceea ce privește obligațiile de raportare, nu se aplică o evaluare *ex post* sau o verificare a adecvării.

- **Consultările cu părțile interesate**

Pentru pregătirea rapoartelor prezentate în conformitate cu articolul 50 și cu articolul 79 din regulament, a avut loc o consultare amplă cu toate părțile interesate relevante. Într-o primă etapă, Grupul de experți în domeniul sănătății plantelor, format din autoritățile competente ale statelor membre în materie de sănătate a plantelor și de certificare a materialului vegetal și forestier de înmulțire, Parlamentul European și asociațiile profesionale relevante de la nivelul Uniunii au fost invitate să participe la procesul de elaborare a chestionarelor privind adecvarea la scopul urmărit. Au fost elaborate în total cinci chestionare detaliate privind procedurile de import, interdicțiile de import, certificatele fitosanitare pentru importuri, controalele oficiale și pașapoartele fitosanitare, cuprinzând în total 234 de întrebări și principalele modificări introduse prin regulament.

Autoritățile competente ale Uniunii și asociațiile profesionale de la nivelul Uniunii au fost invitate să participe la procesul de consultare printr-o invitație specifică, iar asociațiile naționale și operatorii individuali din Uniune au fost informați de către respectivele autorități competente și asociații profesionale de la nivelul Uniunii cu privire la posibilitatea de a participa la consultare prin intermediul unui link cu acces liber. Din cauza naturii extrem de tehnice a modificărilor, foarte puține întrebări au fost adresate publicului, care a fost abordat prin intermediul platformelor de comunicare socială.

Au fost primite în total 563 de răspunsuri, o analiză detaliată a acestora fiind prezentată în cele cinci rapoarte tehnice⁵ elaborate de DG SANTE și de Centrul Comun de Cercetare (JRC) din cadrul Comisiei.

În ceea ce privește dispozițiile referitoare la importuri, opiniile statelor membre au fost pozitive cu privire la dispozițiile și propunerile care au oferit claritate în privința controalelor fitosanitare și o mai bună protecție a Uniunii împotriva organismelor dăunătoare. Asociațiile de la nivelul Uniunii și al statelor membre au considerat că anumite dispoziții, cum ar fi interdicțiile temporare privind plantele cu risc ridicat, au

⁵

Rapoarte-2021 (europa.eu)

creat dificultăți în comerțul deja stabilit, prin urmare au solicitat mai multă claritate juridică și transparență. Asociațiile au solicitat mai multă claritate juridică și transparență și pentru alte proceduri care pot contribui în mod pozitiv la comerț, cum ar fi derogările de la interdicțiile permanente. Acest aspect este abordat în prezenta propunere. În ceea ce privește pașapoartele fitosanitare, părțile interesate au considerat că aplicarea lor pe fiecare unitate de comerț generează o sarcină administrativă suplimentară și costuri asociate care depășesc beneficiile lor suplimentare percepute. Și acest aspect este abordat în prezenta propunere.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Pe lângă modificările propuse care decurg din rapoartele prezentate în conformitate cu articolul 50 și articolul 79 alineatul (6) din regulament, propunerea include modificări care decurg din experiența dobândită de Comisie în primii cinci ani de aplicare a regulamentului. Deși nu a avut loc nicio consultare a părților interesate cu privire la aceste propuneri, modificările specifice propuse se referă la proceduri care au fost considerate problematice pentru punerea lor în aplicare și vizează asigurarea clarității și securității juridice pentru autoritățile competente, operatori și țările terțe.

În ceea ce privește obligațiile de raportare, prezentele propuneri au fost identificate în urma unui proces de monitorizare internă a obligațiilor de raportare existente și pe baza experienței dobândite ca urmare a punerii în aplicare a legislației conexe. Întrucât acesta este un pas în procesul de evaluare continuă a cerințelor de raportare care decurg din legislația Uniunii, monitorizarea acestor sarcini și a impactului lor asupra părților interesate va continua.

- **Evaluarea impactului**

Conform analizei efectuate de Comisie, modificările propuse nu implică efecte economice, de mediu sau sociale semnificative. În consecință, Comisia a decis să nu efectueze o evaluare a impactului pentru modificările tehnice specifice incluse în propunere.

Propunerea este parțial rezultatul rapoartelor prezentate de Comisie Parlamentului European și Consiliului în temeiul articolelor 50 și 79 din Regulamentul 2016/2031. Aceasta se bazează, de asemenea, pe experiența dobândită ca urmare a aplicării Regulamentului (UE) 2016/2031. Pentru pregătirea raportului a avut loc o consultare amplă cu toate părțile interesate relevante. În urma transmiterii rapoartelor respective către Parlamentul European și Consiliu la 10 decembrie 2021, au fost identificate domenii care merită discuții suplimentare. Prin urmare, în 2022 au avut loc discuții cu șefii serviciilor fitosanitare și cu asociațiile din UE relevante pentru sănătatea plantelor și pentru materialul vegetal și forestier de reproducere, care au condus la concluzia că anumite îmbunătățiri sunt necesare și sunt posibile numai prin modificarea regulamentului. În ceea ce privește obligațiile de raportare, modificările propuse se referă la modificări limitate și specifice ale legislației în vederea raționalizării cerințelor de raportare. Aceste modificări se bazează pe experiența dobândită ca urmare a punerii în aplicare a legislației respective. Ele nu au un impact semnificativ asupra politicii, ci doar asigură o punere în aplicare mai eficientă și mai eficace. Natura specifică a acestor modificări și lipsa opțiunilor de politică relevante fac ca o evaluare a impactului să nu fie necesară.

În general, se preconizează că orice impact al modificărilor propuse va fi minim și pozitiv atât pentru autoritățile competente, cât și pentru operatorii profesioniști.

Acestea vor reduce sarcina administrativă, vor spori claritatea juridică și vor facilita comerțul cu mărfurile respective.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Propunerea introduce dispoziții specifice care îmbunătățesc un sistem deja funcțional printr-un regim de reglementare mai simplu, mai clar și mai puțin împovărător pentru operatorii și autoritățile competente din UE și printr-o transparență sporită pentru țările terțe.

În ceea ce privește obligațiile de raportare, prezenta propunere vizează simplificarea legislației și reducerea sarcinilor pentru părțile interesate, în special pentru autoritățile administrative. Scopul său este de a reduce la minimum costurile de conformare prin reducerea sarcinii administrative și a volumului de muncă al autorităților naționale prin eliminarea anumitor obligații de raportare. În ceea ce privește eliminarea obligației de raportare anuală a amplasării zonelor demarcate, aceste informații pot fi extrase din sistemul de informații al Comisiei (EUROPHYT) cu privire la raportarea focarelor.

Propunerea vizează, de asemenea, raționalizarea obligației de raportare cu privire la programele multianuale de anchetă prin extinderea frecvenței actuale de efectuare a acestor anchete de la 5-7 ani la 10 ani. Acest lucru va oferi autorităților naționale timp suplimentar pentru a efectua anchetele respective. În cele din urmă, propunerea vizează digitalizarea anumitor obligații de raportare, luând în considerare sistemele de informații dezvoltate și aplicabile în prezent în sensul Regulamentului (UE) 2017/625, precum și un sistem informatic pentru anchetele privind sănătatea plantelor. O astfel de digitalizare ar face ca aplicarea dispozițiilor respective referitoare la raportare să fie mai adecvată pentru mediul digital.

- **Drepturile fundamentale**

Modificările propuse nu au niciun efect asupra drepturilor fundamentale protejate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

4. **IMPLICAȚIILE BUGETARE**

Nu există implicații bugetare.

5. **ALTE ELEMENTE**

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Mecanismele de raportare sunt raționalizate. Nu se introduce nicio modificare privind planurile de punere în aplicare și obligațiile de monitorizare. Țărilor terțe li se va acorda o perioadă de tranziție de șase luni cu privire la obligația de a indica în declarația suplimentară din certificatul fitosanitar măsurile aplicate de acestea în ceea ce privește normele organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină.

- **Documente explicative (în cazul directivelor)**

Nu se aplică

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

- (i) ***Clarificare cu privire la măsurile împotriva organismelor dăunătoare care se califică provizoriu drept organisme dăunătoare de carantină, dar care nu au fost încă evaluate pe deplin.***

Articolul 30 din regulament împuternicește Comisia să adopte, prin acte de punere în aplicare, măsuri temporare privind riscul de organisme dăunătoare care nu sunt încă evaluate pe deplin și care nu sunt încă reglementate ca organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune. Articolul oferă posibilitatea de a trata aceste organisme dăunătoare ca organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune enumerate. Această dispoziție nu precizează în mod clar dacă măsurile respective vizează și cerințele speciale de import pentru plante și alte mărfuri.

Prin urmare, pentru o claritate sporită, propunerea modifică articolul 30 alineatul (1) din regulament pentru a preciza că măsurile temporare care urmează să fie adoptate pot viza atât circulația internă a plantelor și a altor mărfuri în cadrul Uniunii, cât și importurile acestora în Uniune.

- (ii) ***Modificarea cerințelor privind declarațiile din certificatul fitosanitar pentru organismele dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină (ODRNC-uri)***

- Articolul 71 alineatul (1) din regulament prevede că țara terță trebuie să certifice absența organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune și absența organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină (ODRNC-uri) (sau respectarea nivelurilor de toleranță relevante pentru acestea) pe plantele și mărfurile respective. Acest lucru se realizează printr-o declarație standard din certificatul fitosanitar cu privire la conformitatea transportului cu normele de import pentru organismele dăunătoare de carantină, precum și pentru ODRNC-uri.

- În conformitate cu standardul internațional pentru măsuri fitosanitare (ISPM) nr. 12, articolul 71 alineatul (2) din regulament prevede că, atunci când sunt posibile mai multe opțiuni în temeiul cerințelor speciale de import aplicabile, țara terță declară în certificatul fitosanitar opțiunea pe care a aplicat-o, pentru a asigura absența organismelor dăunătoare de carantină. Cu toate acestea, dispoziția respectivă se aplică numai organismelor dăunătoare de carantină, nu și ODRNC-urilor.

Prin urmare, propunerea modifică articolul 71 alineatul (2) din regulament, pentru ca țările terțe să declare în certificatul fitosanitar modul în care a fost asigurată conformitatea cu normele ODRNC-urilor, dacă în legislația Uniunii sunt disponibile opțiuni diferite. Acest amendament ar fi, de asemenea, în conformitate cu standardul internațional relevant.

- (iii) ***Raportarea neconformităților cu normele ADRNC-urilor în sistemul electronic de notificare (Sistemul de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale – IMSOC).***

În temeiul regulamentului, există obligația de a raporta către IMSOC neconformitățile cu normele privind organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune (de exemplu, prezența organismelor dăunătoare de carantină

pentru Uniune pe plantele importate). Această obligație nu există în regulament pentru normele referitoare la ODRNC-uri.

Absența acestei cerințe pentru ODRNC-uri a condus la abordări nearmonizate și nedigitalizate între statele membre în ceea ce privește mijloacele de raportare către Uniune și țara terță cu privire la neconformitățile cu normele referitoare la ODRNC-uri.

Prin urmare, propunerea modifică articolele 37 și 104 din regulament pentru a se asigura că neconformitățile cu normele referitoare la ORNC-uri și acțiunile subsecvente sunt notificate în mod armonizat în cadrul Uniunii. Acest lucru va asigura, de asemenea, coerența cu normele respective privind organismele dăunătoare de carantină și, în general, va crește nivelul de protecție fitosanitară a UE.

- (iv) ***Introducerea unei împuterniciri pentru un act al Comisiei de adoptare cu acte autonome a unor derogări temporare de la interdicțiile de import și de la cerințele speciale de import și a unor cerințe speciale temporare de import pentru mărfurile care au fost eliminate de pe lista plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte cu risc ridicat, dar pentru care riscul legat de organismele dăunătoare nu a fost evaluat pe deplin. .***

Articolul 40 din Regulamentul privind interdicțiile de import pentru plantele, produsele vegetale sau alte obiecte din țări terțe prevede obligația Comisiei de a întocmi o singură listă care să conțină interdicțiile respective. Interdicțiile respective sunt legate de unul sau mai multe organisme dăunătoare de carantină specifice, nu au o dată de expirare și se aplică, de obicei, tuturor țărilor terțe sau multor țări terțe.

Cu toate acestea, în conformitate cu normele SPS, o țară terță trebuie să poată solicita o derogare de la interdicțiile de import respective în cazul în care consideră că dispune de un sistem care ar putea garanta nivelul de protecție fitosanitară solicitat de Uniune. În astfel de cazuri este necesar să se acorde derogări temporare de la interdicțiile relevante.

La fel ca în cazul derogării de la interdicțiile de import, există cazuri în care este necesar să se acorde derogări temporare de la cerințele speciale și echivalente descrise în lista de la articolul 41 alineatul (2). De exemplu, o țară terță ar putea solicita ca Uniunea să accepte măsuri alternative pe care le consideră eficiente pentru a reduce la un nivel acceptabil riscul de introducere în Uniune a unor plante, produse vegetale sau alte obiecte cu organisme dăunătoare. Propunerea introduce posibilitatea de a adopta o derogare de la cerințele speciale prevăzute la articolul 41 alineatul (2) pe baza unei evaluări provizorii.

Astfel de derogări temporare se referă, de obicei, la o țară terță sau la o parte a unei țări terțe. Ele trebuie acordate numai dacă sunt respectate cerințe speciale de import foarte detaliate. Aceste cerințe ar putea acoperi toate etapele, de la producție până la exportul către Uniune, cum ar fi metodele de producție, tratamentele și alte metode de atenuare a riscului organismelor dăunătoare relevante, precum și examinările vizuale, eșantionarea, testarea și alte măsuri fitosanitare pentru atingerea nivelului de protecție solicitat de Uniune. Aceste derogări trebuie să fie prevăzute în acte autonome pentru o perioadă temporară, pentru a permite o evaluare completă a eficacității măsurilor și o modificare

flexibilă a condițiilor sau a derogării în sine, dacă este necesar. După ce măsurile temporare au fost stabilite și auditate și devine disponibilă o evaluare completă, se poate renunța la statutul temporar al derogării. În ceea ce privește mărfurile care fac obiectul unor derogări de la interdicțiile de import, la acel moment mărfurile respective din țara terță în cauză vor fi incluse, ca urmare, în lista cerințelor speciale de import adoptată în temeiul articolului 41 alineatul (2) din regulament. De asemenea, în cazul în care, în perioada de aplicare a unei derogări temporare, devine evident că riscul nu este redus la un nivel acceptabil, derogarea respectivă va fi eliminată imediat, iar marfa respectivă din țara terță în cauză va fi mutată pe lista mărfurilor interzise în temeiul articolului 40 din regulament.

Pe lângă derogările de la interdicțiile de import și de la cerințele speciale de import, experiența în ceea ce privește eliminarea mărfurilor de pe lista plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte cu risc ridicat a arătat că există cazuri în care, deși riscul general al mărfii a fost evaluat, anumite organisme dăunătoare identificate nu au fost evaluate. Prin urmare, este necesar să se adopte cerințe speciale temporare de import pentru a permite evaluarea completă a respectivelor riscuri de organisme dăunătoare. După ce riscul a fost abordat pe deplin, marfa respectivă din țara terță în cauză va fi inclusă în lista adoptată în temeiul articolului 41 alineatul (2) din regulament sau vor beneficia de echivalență.

Pentru a spori claritatea și transparența procesului de acordare a derogărilor temporare de la interdicțiile de import și de la cerințele speciale de import, precum și a procesului de impunere a unor cerințe speciale de import și a unor cerințe speciale temporare de import pentru mărfurile care au fost eliminate de pe lista plantelor cu risc ridicat, precum și pentru produsele vegetale și alte obiecte pentru care riscul legat de organismele dăunătoare nu a fost evaluat pe deplin, propunerea introduce un nou articolul 42a în regulament, care prevede o împuternicire separată pentru Comisie de a adopta acte de punere în aplicare autonome, abordând aceste derogări temporare de la interdicțiile stabilite sau de la cerințele speciale de import.

(v) ***Introducerea unei împuterniciri pentru un act al Comisiei de adoptare a unor norme procedurale pentru depunerea și examinarea cererilor țărilor terțe de derogare temporară de la interdicțiile de import sau de la cerințele de import.***

Articolul 40 din regulament introduce norme privind interdicțiile de import pentru anumite plante de anumite origini, iar articolul 41 introduce norme privind cerințele de import și de circulație pentru anumite plante de o anumită origine. Astfel cum s-a explicat în ceea ce privește modificarea propusă anterior, la cererea unei țări terțe, Comisia acordă țărilor terțe, în anumite cazuri, derogări temporare de la interdicțiile respective, pentru a permite importul unora dintre plantele sau alte produse ale acestora sau de la cerințele privind importul și circulația, pentru a permite importul și circulația ulterioară în Uniune [a unora dintre plantele sau alte produse ale acestora].

Cu toate acestea, nu există proceduri standardizate pentru evaluarea cererilor țărilor terțe respective. În prezent, atunci când primește o cerere de derogare temporară din partea unei țări terțe, procedura de acordare a derogării se bazează pe o cerere de informații ad-hoc și pe o decizie ad-hoc de a implica sau

nu Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) în evaluarea respectivă. O procedură standardizată ar prevedea norme pentru procesul decizional și, prin urmare, pentru lipsa de transparență din prezent.

Prin urmare, propunerea introduce în noul articol 42a din regulament o împuternicire pentru Comisie de a adopta norme privind o procedură standardizată referitoare la modul de depunere și de examinare a unei cereri de acordare a unor derogări temporare de la interdicțiile de import sau de la cerințele de import. Aceste norme ar putea include instrucțiuni privind depunerea dosarelor respective și elementele pentru evaluare.

(vi) *Introducerea unei împuterniciri pentru un act delegat de adoptare a unor proceduri de identificare și includere pe listă a plantelor cu risc ridicat.*

În conformitate cu articolul 42 din regulament, includerea provizorie a plantelor pe listă ca plante cu risc ridicat trebuie să se bazeze pe o evaluare preliminară. Cu toate acestea, nu sunt prevăzute detalii suplimentare cu privire la modul de efectuare a acestei evaluări. Până în prezent, a existat o singură includere a mai multor specii de plante ca plante cu risc ridicat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019 al Comisiei⁶. Experți din statele membre au participat la procesul de elaborare a listei plantelor cu risc ridicat, prezentând propuneri care au fost evaluate în detaliu, iar evaluarea respectivă a luat în considerare dovezi științifice și tehnice.

Cu toate acestea, procedura a fost caracterizată de mai mulți actori ca nefiind suficient de transparentă, în special având în vedere faptul că acest proces a condus la interzicerea provizorie a unui comerț deja existent.

Prin urmare, din motive de transparență, procedura respectivă și elementele necesare pentru evaluare trebuie descrise. În acest sens, propunerea modifică articolul 42 din regulament prin introducerea unei împuterniciri care să permită Comisiei să adopte un act delegat care să descrie procedura de identificare și de includere pe listă a acestor plante cu risc ridicat, precum și elementele specifice necesare pentru efectuarea evaluării.

(vii) *Clarificarea temeiului juridic pentru stabilirea cerințelor privind echivalența țărilor terțe, pentru a face trimitere nu numai la cerințele privind circulația internă, ci și la cerințele de import existente, în conformitate cu standardul internațional relevant.*

În conformitate cu articolul 44 din regulament, Comisia este împuternicită să stabilească, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, cerințe echivalente pentru sistemele țărilor terțe, atunci când aceste țări oferă un nivel de protecție fitosanitară echivalent cu cerințele speciale aplicabile circulației plantelor și a altor mărfuri pe teritoriul Uniunii. În astfel de cazuri, sistemul fitosanitar al țării terțe este evaluat de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA), evaluare urmată de o decizie a Uniunii de a considera cerințele respective ca fiind echivalente sau nu.

⁶ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019 al Comisiei din 18 decembrie 2018 de stabilire a unei liste provizorii cu plante, produse vegetale sau alte obiecte cu risc ridicat, în sensul articolului 42 din Regulamentul (UE) 2016/2031, și a unei liste cu plante pentru care nu sunt necesare certificate fitosanitare în vederea introducerii în Uniune, în sensul articolului 73 din același regulament (JO L 323, 19.12.2018, p. 10).

Posibilitatea de a stabili cerințe echivalente pentru sistemele țărilor terțe numai atunci când sunt în vigoare cerințe privind circulația internă a plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte este restrictivă, deoarece nu acoperă cazurile în care nu există astfel de cerințe pentru circulația în interiorul Uniunii, deoarece prezența organismului dăunător respectiv pe teritoriul Uniunii nu este cunoscută, dar cu toate acestea sunt în vigoare cerințe speciale de import. Din acest motiv și în conformitate cu modificarea propusă, țara terță în cauză va trebui să asigure un nivel de protecție fitosanitară echivalent nu numai cu cerințele privind circulația internă a respectivelor plante și mărfuri, ci și cu cerințele speciale de import din alte țări terțe pentru aceleași plante și alte mărfuri, dacă sunt în vigoare astfel de cerințe speciale de import.

Prin urmare, propunerea modifică articolul 44 alineatul (1) din regulament pentru a extinde domeniul de aplicare al acestor cerințe.

(viii) *Introducerea unei împuterniciri pentru un act al Comisiei de raționalizare a obligației de a aplica un pașaport fitosanitar anumitor plante.*

Articolul 88 din regulament prevede obligația de a aplica pașaportul fitosanitar pe toate plantele, produsele vegetale sau alte obiecte respective, fără a permite vreo excepție. Cu toate acestea, în anumite cazuri, cum ar fi cel al buștenilor de lemn sau al ierbii (gazonului), natura anumitor mărfuri sau viteza schimburilor comerciale dintre operatorii profesioniști este de așa natură încât respectarea acestei obligații devine nepractică, dacă nu imposibilă.

Prin urmare, propunerea modifică articolul 88 din regulament prin introducerea unei împuterniciri pentru Comisie de a enumera anumite mărfuri care urmează să fie exceptate de la obligația de a li se aplica pașaportul fitosanitar și de a stabili modalitățile de aplicare a acestei derogări.

(ix) *Alinierea posibilității de a accepta atestate oficiale alternative eliberate de țări terțe la situația actuală internațională.*

În conformitate cu articolul 99 din regulament, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate de stabilire a elementelor care trebuie incluse în atestările oficiale eliberate de țări terțe pentru anumite plante, produse vegetale și alte obiecte importate, altele decât materialele de ambalaj din lemn, care sunt impuse de standardele internaționale aplicabile. Totuși, până în prezent nu există standarde internaționale pentru astfel de atestări. Acest lucru se datorează faptului că astfel de atestări oficiale se referă de obicei la tipuri foarte specifice de mărfuri și țări de origine, în timp ce standardele internaționale au de obicei un caracter mai general. Această posibilitate restricționată de a accepta atestate oficiale, numai atunci când sunt întocmite în conformitate cu standardele internaționale relevante, afectează și deciziile de punere în aplicare ale Comisiei aplicabile de mulți ani.

Prin urmare, propunerea modifică articolul 99 din regulament pentru a extinde cerința privind „standardele internaționale aplicabile” prin includerea altor criterii ca alternativă la existența standardelor internaționale și pentru a împuternici Comisia să adopte acte delegate care să stabilească elementele acestor atestări fără a fi necesară adoptarea unor standarde internaționale.

(x) *Raționalizarea obligațiilor de raportare*

Propunerea modifică articolele relevante din regulament în ceea ce privește următoarele obligații de raportare:

- (a) eliminarea raportării anuale a numărului și a amplasării zonelor demarcate stabilite, a organismelor dăunătoare vizate și a măsurilor în cauză adoptate în decursul anului calendaristic precedent (articolul 18);
- (b) raționalizarea raportării prin reducerea frecvenței acestora și prelungirea duratei programelor multianuale de anchetă (adică perioada în care statele membre trebuie să supravegheze toate organismele dăunătoare de carantină) de la 5-7 ani la 10 ani (articolul 23);
- (c) digitalizarea următoarelor măsuri de raportare:
 - (i) raportarea ad-hoc a zonelor demarcate (articolul 18);
 - (ii) raportarea anuală a rezultatelor anchetelor privind organismele dăunătoare de carantină (articolul 22);
 - (iii) raportarea programelor multianuale de anchetă (articolul 23);
 - (iv) raportarea anuală a rezultatelor anchetelor privind organismele dăunătoare prioritare (articolul 24);
 - (v) raportarea anuală a rezultatelor anchetelor privind organismele dăunătoare de carantină pentru zone protejate (articolul 34).

Această inițiativă include și instituirea unui sistem electronic pentru transmiterea rapoartelor (articolul 103).

(xi) *Modificări relevante în alte acte ale Uniunii și dispoziții finale*

Nu se aplică

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește programele multianuale de anchetă, notificările privind prezența organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină, derogările temporare de la interdicțiile de import și cerințele speciale de import și stabilirea procedurilor de acordare a acestora, cerințele temporare de import pentru plante, produse vegetale și alte obiecte cu risc ridicat, stabilirea de proceduri pentru includerea pe listă a plantelor cu risc ridicat, conținutul certificatelor fitosanitare, utilizarea pașapoartelor fitosanitare și în ceea ce privește anumite cerințe de raportare pentru zonele demarcate și anchetele privind organismele dăunătoare

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Cerințele de raportare joacă un rol esențial în asigurarea monitorizării corespunzătoare și a aplicării corecte a legislației. Cu toate acestea, este important ca aceste cerințe să fie raționalizate pentru a se asigura faptul că ele îndeplinesc scopul pentru care au fost instituite și pentru a se limita sarcina administrativă.
- (2) Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului² stabilește norme privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor. Aceste norme includ clasificarea și includerea pe listă a organismelor dăunătoare reglementate, cerințele privind introducerea și circulația pe teritoriul Uniunii a anumitor plante, produse vegetale și a altor obiecte, anchetele, notificările focarelor, măsurile de eradicare a organismelor dăunătoare, dacă acestea sunt prezente pe teritoriul Uniunii, precum și certificarea.
- (3) În plus, Regulamentul (UE) 2016/2031 conține o serie de cerințe de raportare în domeniul stabilirii zonelor demarcate și al anchetelor privind organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune, organismele dăunătoare prioritare și organismele

¹

....

²

Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului (JO L 317, 23.11.2016, p. 4).

dăunătoare de carantină pentru zone protejate, care trebuie simplificate în conformitate cu Comunicarea Comisiei intitulată „Competitivitatea pe termen lung a UE: perspectiva după 2030”³.

- (4) În conformitate cu articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2016/2031, statele membre trebuie să notifice Comisiei și celorlalte state membre, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, numărul și amplasarea zonelor demarcate stabilite, organismele dăunătoare vizate și măsurile în cauză adoptate în acest sens în decursul anului calendaristic precedent.
- (5) După cum a demonstrat experiența din cursul aplicării Regulamentului (UE) 2016/2031, este mai eficace, în scopul coordonării politicii fitosanitare la nivelul Uniunii, să se notifice zonele demarcate imediat după stabilirea lor. Notificarea imediată a zonelor delimitate de către un stat membru celorlalte state membre, Comisiei și operatorilor profesioniști contribuie la conștientizarea prezenței și a răspândirii organismului dăunător în cauză și la luarea deciziilor cu privire la măsurile următoare care trebuie adoptate. Prin urmare, articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2016/2031 trebuie să stabilească obligația statelor membre de a notifica Comisiei și celorlalte state membre zonele demarcate imediat după stabilirea lor, împreună cu organismele dăunătoare în cauză și cu măsurile adoptate. O astfel de obligație nu adaugă nicio sarcină administrativă nouă, deoarece notificarea imediată a zonelor demarcate este o obligație existentă prevăzută la punctul 7.1 din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1715 al Comisiei⁴ și este practică în prezent de toate statele membre. Stabilirea acestei obligații la articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2016/2031 va spori și mai mult claritatea cu privire la normele aplicabile privind zonele demarcate, în timp ce obligația respectivă din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1715 trebuie eliminată pentru a se evita suprapunerile dispozițiilor respective.
- (6) În plus, după cum a demonstrat experiența dobândită ca urmare a aplicării articolului 18 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2016/2031, obligația statelor membre de a notifica Comisiei și celorlalte state membre, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, numărul și amplasarea zonelor demarcate stabilite, organismele dăunătoare vizate și măsurile în cauză adoptate în decursul anului calendaristic precedent nu face decât să adauge sarcini administrative, fără vreo valoare practică, obligației de notificare imediată a zonelor demarcate. Prin urmare, aceasta trebuie eliminată din articolul respectiv.
- (7) În conformitate cu articolul 22 alineatul (3), cu articolul 24 alineatul (2) și cu articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031, statele membre trebuie să raporteze Comisiei și celorlalte state membre, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, rezultatele anchetelor care au fost efectuate în anul calendaristic precedent cu privire la prezența anumitor organisme dăunătoare pe teritoriul Uniunii. Acestea sunt organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune, organismele dăunătoare care fac obiectul măsurilor adoptate în temeiul articolelor 29 și 30 din Regulamentul (UE) 2016/2031, organismele dăunătoare prioritare și, respectiv, organismele dăunătoare de carantină pentru zone protejate. În plus, în conformitate cu articolul 23 alineatul (2)

³ COM(2023) 168 final.

⁴ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1715 al Comisiei din 30 septembrie 2019 de stabilire a normelor privind funcționarea sistemului de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale și a componentelor sistemice ale acestuia (Regulamentul IMSOC) (JO L 261, 14.10.2019, p. 37).

din Regulamentul (UE) 2016/2031, statele membre trebuie, la cerere, să notifice Comisiei și celorlalte state membre programele multianuale de anchetă pe care le-au elaborat.

- (8) În conformitate cu articolul 23 alineatul (1) al treilea paragraf, programele multianuale de anchetă se elaborează pentru o perioadă de cinci până la șapte ani. După cum a demonstrat experiența dobândită de la data aplicării Regulamentului (UE) 2016/2031, statele membre au nevoie de mai mult timp pentru a concepe și a dezvolta în mod corespunzător aceste programe. Prin urmare și, de asemenea, pentru a reduce sarcina administrativă pentru autoritățile competente, această perioadă trebuie prelungită la 10 ani. Din motive de claritate juridică, trebuie să se precizeze că programele respective trebuie să fie instituite din nou ulterior, pentru perioade consecutive de 10 ani, iar prima perioadă urmează să expire la 14 decembrie 2029, adică la 10 ani de la data aplicării Regulamentului (UE) 2016/2031.
- (9) Articolul 30 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2016/2031 prevede că, în cazul în care Comisia concluzionează că sunt îndeplinite criteriile în ceea ce privește organismele dăunătoare care nu sunt enumerate ca organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune, prevăzute în secțiunea 2 subsecțiunea 3 din anexa I la regulamentul respectiv, aceasta trebuie să adopte imediat, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri pentru o perioadă limitată în ceea ce privește riscurile prezentate de organismul dăunător în cauză.
- (10) În cursul punerii în aplicare a acestei dispoziții, anumite state membre și-au exprimat îndoielile cu privire la domeniul de aplicare precis al termenului „măsuri” și în special cu privire la acțiunile întreprinse în contextul importurilor sau al circulației interne a mărfurilor, pentru a preveni intrarea și răspândirea organismului dăunător în cauză pe teritoriul Uniunii. Prin urmare și din motive de claritate și exhaustivitate juridică, articolul 30 alineatul (1) trebuie modificat pentru a indica în mod specific că măsurile respective pot include interzicerea prezenței organismului dăunător în cauză pe teritoriul Uniunii, precum și cerințe privind introducerea și circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte.
- (11) Articolul 41 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/2031 prevede că, în cazul în care plantele, produsele vegetale sau alte obiecte au fost introduse sau au circulat pe teritoriul Uniunii cu încălcarea alineatului (1) de la articolul respectiv, statele membre trebuie să adopte măsurile necesare, astfel cum se menționează în legislația Uniunii privind controalele oficiale, și să notifice Comisia și celelalte state membre prin intermediul sistemului electronic de notificare prevăzut la articolul 103 din regulamentul respectiv. Articolul menționat stabilește cerința de a preveni prezența organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune pe respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte.
- (12) Cu toate acestea, nu există nicio cerință de notificare a încălcării acestor norme la articolul 37 din Regulamentul (UE) 2016/2031, care se referă la măsurile de prevenire a prezenței organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină (ODRNC) pe plantele destinate plantării.

Prin urmare, articolul 37 din Regulamentul (UE) 2016/2031 trebuie modificat, prevăzându-se că, în cazul nerespectării cerințelor privind ODRNC-urile, statele membre adoptă măsurile necesare, astfel cum se menționează în Regulamentul (UE) 2017/625, și notifică Comisia și celelalte state membre prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103 din Regulamentul (UE) 2016/2031.

- (13) În consecință, articolul 104 din Regulamentul (UE) 2016/2031, care se referă la notificările în caz de prezență a organismelor dăunătoare, trebuie să includă și o trimitere la articolul 37 alineatul (1).
- (14) În anumite cazuri este oportun să se permită introducerea pe teritoriul Uniunii a anumitor plante, produse vegetale sau alte obiecte din anumite țări terțe, prin derogare de la interdicția stabilită în temeiul articolului 40 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031 sau de la cerințele speciale și echivalente stabilite prin actul de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 41 alineatul (2). Plantele, produsele vegetale și alte obiecte vizate sunt enumerate în prezent în anexele VI și, respectiv, VII la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2072⁵. Aceste cazuri sunt cele în care o țară terță a depus o cerere pentru o astfel de derogare temporară și a furnizat garanții scrise potrivit cărora măsurile pe care le aplică pe teritoriul său sunt eficace în reducerea riscului aferent acestor plante, produse vegetale sau alte obiecte, iar o evaluare provizorie a riscurilor a arătat că riscul pentru teritoriul Uniunii poate fi redus la un nivel acceptabil prin aplicarea anumitor măsuri temporare prevăzute la punctele 2 și 3 din secțiunea 1 a anexei II la Regulamentul (UE) 2016/2031.
- (15) Din motive de claritate și transparență, Comisia trebuie să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care să prevadă astfel de derogări. Din motive de exhaustivitate, aceste acte trebuie, de asemenea, să stabilească măsurile temporare care sunt necesare pentru a reduce riscul fitosanitar la un nivel acceptabil și care să acorde timpul adecvat pentru evaluarea completă a tuturor riscurilor legate de organismele dăunătoare care nu sunt încă evaluate pe deplin în ceea ce privește respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte. Acest lucru va permite, după finalizarea evaluării respective, în conformitate cu principiile prevăzute în secțiunea 2 din anexa II la Regulamentul (UE) 2016/2031, ca respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte să fie păstrate sau eliminate de pe lista mărfurilor în conformitate cu articolul 40 alineatul (3) sau cu articolul 41 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/2031.
- (16) În conformitate cu articolul 42 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/2031, o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect trebuie eliminat(ă) de pe lista plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte cu risc ridicat dacă se concluzionează, pe baza unei evaluări a riscurilor, că introducerea lor pe teritoriul Uniunii trebuie să facă obiectul unei interdicții sau al unor cerințe speciale ori să nu facă obiectul niciunei cerințe. Cu toate acestea, după cum a demonstrat experiența aplicării articolului respectiv, în anumite cazuri introducerea acestor mărfuri pe teritoriul Uniunii ar putea face obiectul unor măsuri speciale care să reducă riscul fitosanitar la un nivel acceptabil, în timp ce pentru unele dintre organismele dăunătoare pe care ele le găzduiesc nu s-a efectuat încă o evaluare completă. Din acest motiv, Comisia trebuie să fie împuternicită să adopte un act de punere în aplicare pentru a elimina plantele, produsele vegetale sau alte obiecte de pe lista plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte cu risc ridicat adoptată în temeiul articolului 42 alineatul (3), dacă ele prezintă un risc fitosanitar care nu este încă pe deplin evaluat și nu a fost încă adoptat niciun act de punere în aplicare pentru acestea în temeiul articolului 42 alineatul (4).

⁵ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2072 al Comisiei din 28 noiembrie 2019 de stabilire a unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 690/2008 al Comisiei și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2019 al Comisiei (JO L 319, 10.12.2019, p. 1).

Pentru a reduce orice risc fitosanitar la un nivel acceptabil, aceste acte trebuie să stabilească măsuri temporare privind introducerea respectivelor plante, produse vegetale și alte obiecte pe teritoriul Uniunii.

- (17) Pentru a asigura o abordare proporțională și încheierea cât mai rapidă a evaluărilor riscurilor, perioada de aplicare a tuturor acestor acte de punere în aplicare trebuie să fie de așa natură încât să permită în mod rezonabil evaluarea completă a tuturor riscurilor fitosanitare și a măsurilor aplicate de țările terțe în cauză și nu trebuie să depășească cinci ani.
- (18) În plus, Comisia trebuie să fie împuternicită să adopte un act delegat de completare a Regulamentului (UE) 2016/2031 cu elemente referitoare la procedura care trebuie urmată pentru a acorda derogări temporare de la articolul 40 alineatul (2) și de la articolul 41 alineatul (2). Acest lucru este necesar deoarece experiența dobândită de la adoptarea Regulamentului (UE) 2016/2031 a arătat că este necesară o procedură standardizată pentru acordarea unor astfel de derogări temporare pentru a garanta transparența și coerența statelor membre, țărilor terțe și operatorilor profesioniști în cauză.
- (19) Comisia trebuie să fie împuternicită să adopte un act delegat de completare a prezentului regulament prin stabilirea procedurilor care trebuie respectate pentru includerea pe listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte cu risc ridicat. Această procedură trebuie să includă toate elementele următoare: pregătirea, conținutul și prezentarea dosarelor respective de către țările terțe în cauză; acțiunile care trebuie să fie întreprinse după primirea dosarelor; procedurile privind efectuarea evaluării riscurilor; gestionarea dosarelor privind confidențialitatea și protecția datelor. Acest lucru este necesar deoarece experiența a demonstrat că o procedură specifică în ceea ce privește includerea pe listă a plantelor cu risc ridicat ar putea garanta transparența și coerența pentru statele membre, țările terțe și operatorii profesioniști în cauză.
- (20) În conformitate cu articolul 44 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/2031, Comisia trebuie să stabilească cerințe echivalente, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, la cererea unei anumite țări terțe, dacă țara terță în cauză asigură, prin aplicarea, sub controlul său oficial, a uneia sau a mai multor măsuri specifice, un nivel de protecție fitosanitară care este echivalent cu cerințele speciale cu privire la circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor materiale vizate.
- (21) Experiența dobândită în punerea în aplicare a acestei dispoziții a demonstrat că stabilirea unor cerințe echivalente numai cu cerințele speciale în ceea ce privește circulația plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte pe teritoriul Uniunii nu este nici adecvată, nici posibilă atunci când astfel de cerințe privind circulația nu există. Acesta este un caz frecvent întâlnit în practică, în care normele Uniunii se referă la organisme dăunătoare care sunt prezente numai în țări terțe, nu și pe teritoriul Uniunii și în care au fost adoptate numai cerințe pentru introducerea mărfurilor pe teritoriul Uniunii.
- (22) Din acest motiv, nivelul de protecție fitosanitară solicitat din partea țării terțe în cauză trebuie să fie, de asemenea, echivalent cu cerințele speciale aplicabile în ceea ce privește introducerea pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte vizate din toate țările terțe sau din anumite țări terțe.

- (23) În conformitate cu articolul 71 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031, certificatul fitosanitar trebuie să precizeze la rubrica „Declarație suplimentară” care cerință specifică este îndeplinită, ori de câte ori actul de punere în aplicare respectiv, adoptat în temeiul articolului 28 alineatele (1) și (2), al articolului 30 alineatele (1) și (3), al articolului 37 alineatul (2), al articolului 41 alineatele (2) și (3) și al articolului 54 alineatele (2) și (3), permite mai multe opțiuni diferite în ceea ce privește aceste cerințe. Specificația respectivă trebuie să includă textul integral al cerinței relevante.
- (24) Punerea în practică a Regulamentului (UE) 2016/2031 a demonstrat că certificatele fitosanitare trebuie să indice, de asemenea, trimiterea la cerințele adoptate în temeiul articolului 37 alineatul (4) din regulament, și anume măsurile de prevenire a prezenței ODRNC-urilor pe plantele destinate plantării în cauză, astfel cum se menționează la articolul 36 litera (f) din regulamentul respectiv, în cazul în care dispoziția respectivă prevede mai multe opțiuni diferite pentru astfel de cerințe. Acest lucru este în concordanță cu abordarea privind organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune, întrucât articolul 71 alineatul (2) din regulamentul respectiv face referire la actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 41 alineatele (2) și (3). De asemenea, acest lucru va oferi mai multă claritate și securitate juridică autorităților competente, operatorilor profesioniști și țărilor terțe în ceea ce privește aplicarea normelor privind ODRNC-urile și plantele destinate plantării în cauză.
- (25) Din acest motiv, articolul 71 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031 trebuie să includă o trimitere la actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 37 alineatul (4). În plus, trimiterea la articolul 37 alineatul (2) trebuie eliminată, deoarece nu este relevantă pentru conținutul declarației suplimentare a unui certificat fitosanitar.
- (26) În conformitate cu articolul 88 din Regulamentul (UE) 2016/2031, pașapoartele fitosanitare trebuie să fie aplicate de către operatorii profesioniști în cauză pe unitatea de comerț de plante, produse vegetale și alte obiecte vizate înainte ca acestea să circule pe teritoriul Uniunii în temeiul articolului 79 sau către o zonă protejată ori în interiorul acesteia în conformitate cu articolul 80 din Regulamentul (UE) 2016/2031. În cazul în care respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte circulă într-un pachet, o legătură sau un container, pașaportul fitosanitar se aplică pe pachetul, legătura sau containerul respectiv.
- (27) Practicile comerciale bazate pe Regulamentul (UE) 2016/2031 au demonstrat că, în anumite cazuri, nu este fezabil din punct de vedere practic să se aplice pașapoarte fitosanitare pe unitățile comerciale ale anumitor plante, produse vegetale sau alte obiecte din cauza dimensiunii, a formei sau a altor caracteristici specifice sau din cauza vitezei de transfer de la un operator profesionist la altul. În schimb, unitățile comerciale ale acestor plante, produse vegetale sau alte obiecte trebuie să poată circula pe teritoriul Uniunii cu un pașaport fitosanitar asociat cu acestea în alt mod decât prin aplicare fizică. Cerințele Regulamentului (UE) 2016/2031 privind eliberarea pașapoartelor fitosanitare pentru plantele, produsele vegetale și alte obiecte în cauză trebuie să rămână aplicabile.
- (28) Prin urmare, Comisia trebuie să fie împuternicită să adopte un act delegat care să permită ca anumite plante, produse vegetale și alte obiecte să circule fără un pașaport fitosanitar aplicat pe unitățile lor comerciale, din cauza dimensiunii, a formei, a vitezei schimburilor comerciale sau a altor caracteristici specifice care fac ca aplicarea să fie nepractică. În acest sens, este necesar să se stabilească modalitățile prin care să se asigure că pașaportul fitosanitar rămâne în uz, deși nu este aplicat, și se referă în continuare la plantele, produsele vegetale și alte obiecte în cauză, pentru a se asigura

că un pașaport fitosanitar rămâne întotdeauna conectat la marfa aferentă prin intermediul unui marcaj special, al unui cip, al unei baze de date sau al altor elemente adecvate.

- (29) În conformitate cu articolul 99 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate de completare a regulamentului respectiv prin stabilirea elementelor pe care trebuie să le conțină atestările oficiale specifice pentru plante, produse vegetale sau alte obiecte, altele decât materialele de ambalaj din lemn, care sunt impuse de standardele internaționale aplicabile. De la adoptarea Regulamentului (UE) 2016/2031, nu au fost adoptate astfel de standarde internaționale și nicio organizație internațională nu desfășoară în prezent nicio activitate pregătitoare pentru elaborarea unor astfel de standarde. Prin urmare și în absența unor astfel de standarde internaționale, nu este posibil, în temeiul articolului 99 din Regulamentul (UE) 2016/2031, să se adopte un act delegat care să stabilească elementele necesare pentru atestatele oficiale în cauză. Din cauza lipsei unui astfel de act delegat, introducerea pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte relevante nu poate avea loc cu respectivele atestări oficiale ca alternative la certificatele fitosanitare.
- (30) În plus, în conformitate cu anumite acte de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivelor 77/93/CEE⁶ și 2000/29/CE⁷ ale Consiliului, plantele, produsele vegetale și alte obiecte sunt încă introduse pe teritoriul Uniunii însoțite de atestări oficiale, altele decât certificatele fitosanitare, eliberate în mai multe țări terțe. Actele respective sunt, în special, Deciziile 93/365/CEE⁸, 93/422/CEE⁹, 93/423/CEE¹⁰ ale Comisiei și Decizia de punere în aplicare 2013/780/UE¹¹. Aceste decizii au fost adoptate în absența oricăror standarde internaționale corespunzătoare.
- (31) Experiența dobândită ca urmare a aplicării Regulamentului (UE) 2016/2031 și a deciziilor menționate, care sunt încă în vigoare, indică faptul că aceste atestări oficiale oferă garanții adecvate pentru protecția fitosanitară a teritoriului Uniunii, în pofida faptului că nu au existat vreodată standarde internaționale corespunzătoare. Din acest motiv și pentru a asigura utilizarea în continuare a atestatelor oficiale în temeiul

⁶ Directiva 77/93/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1976 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în statele membre a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale (JO L 26, 31.1.1977, p. 20).

⁷ Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate (JO L 169, 10.7.2000, p. 1).

⁸ Decizia 93/365/CEE a Comisiei din 2 iunie 1993 de autorizare a statelor membre să prevadă derogări de la anumite dispoziții ale Directivei 77/93/CEE a Consiliului privind lemnul de conifere tratat termic provenit din Canada și de stabilire a normelor de aplicare a sistemului de indicatori ai lemnului tratat termic (JO L 151, 23.6.1993, p. 38).

⁹ Decizia 93/422/CEE a Comisiei din 22 iunie 1993 de autorizare a statelor membre să prevadă derogări de la anumite dispoziții ale Directivei 77/93/CEE a Consiliului privind lemnul de conifere uscat în cuptoare provenit din Canada și de stabilire a normelor de aplicare a sistemului de indicatori ai lemnului uscat în cuptoare (JO L 195, 4.8.1993, p. 51).

¹⁰ Decizia 93/423/CEE a Comisiei din 22 iunie 1993 de autorizare a statelor membre să prevadă derogări de la anumite dispoziții ale Directivei 77/93/CEE a Consiliului privind lemnul de conifere uscat în cuptoare provenit din Statele Unite ale Americii și de stabilire a normelor de aplicare a sistemului de indicatori ai lemnului uscat în cuptoare (JO L 195, 4.8.1993, p. 55).

¹¹ Decizia de punere în aplicare 2013/780/UE a Comisiei din 18 decembrie 2013 de prevedere a unei derogări de la articolul 13 alineatul (1) punctul (ii) din Directiva 2000/29/CE a Consiliului în ceea ce privește lemnul tăiat decojit de *Quercus* L., *Platanus* L. și *Acer saccharum* Marsh. provenind din Statele Unite ale Americii (JO L 346, 20.12.2013, p. 61).

Regulamentului (UE) 2016/2031, trebuie eliminată de la articolul 99 alineatul (1) condiția ca elementele respectivului act delegat să fie impuse de standardele internaționale aplicabile.

- (32) În conformitate cu articolul 103 din Regulamentul (UE) 2016/2031, Comisia trebuie să instituie un sistem electronic pentru transmiterea de notificări de către statele membre. Pentru a se asigura că un astfel de sistem electronic ar putea fi aplicabil și pentru transmiterea de rapoarte, cum ar fi rapoartele referitoare la anchetele privind organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune, organismele dăunătoare prioritare și organismele dăunătoare de carantină pentru zone protejate, trebuie modificată prima teză de la articolul menționat pentru a include și transmiterea de rapoarte de către statele membre. Acest lucru este necesar pentru a raționaliza sistemul de raportare și pentru a consolida procesul de digitalizare a măsurilor fitosanitare.
- (33) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2016/2031 trebuie modificat în consecință.
- (34) Pentru a permite țărilor terțe și operatorilor profesioniști ai acestora să se adapteze la noile norme referitoare la eliberarea certificatelor fitosanitare în ceea ce privește conformitatea cu normele respective referitoare la ODRNC-uri, modificarea articolului 71 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031 trebuie să se aplice de la ... [6 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament],

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificări aduse Regulamentului (UE) 2016/2031

Regulamentul (UE) 2016/2031 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 18 alineatul (6), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre zonele demarcate imediat după stabilirea lor, împreună cu organismele dăunătoare vizate și cu măsurile în cauză adoptate. Aceste notificări se efectuează prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103.”
2. La articolul 22 alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre raportează Comisiei și celorlalte state membre, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, rezultatele anchetelor menționate la alineatul (1) care au fost efectuate în anul calendaristic anterior. Aceste rapoarte cuprind informații cu privire la locul în care au fost efectuate anchetele, calendarul anchetelor, organismele dăunătoare și plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză, numărul de inspecții și de eșantioane prelevate și constatarea prezenței în ceea ce privește fiecare dăunător în cauză. Rapoartele respective se transmit către sistemul electronic de transmitere a notificărilor și a rapoartelor menționat la articolul 103, instituit de Comisie în acest scop.”
3. Articolul 23 se modifică după cum urmează:
 - (a) la alineatul (1), paragraful al treilea se înlocuiește cu următorul text:

„Programele multianuale de anchetă se stabilesc pentru o perioadă de 10 ani și se prelungesc și, după caz, se actualizează ulterior cu alte perioade consecutive de 10 ani. Prima perioadă expiră la 14 decembrie 2029.”;
 - (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

- „(2) La cererea Comisiei, statele membre notifică programele multianuale de anchetă pe care le-au elaborat. Notificările respective se transmit către sistemul electronic pentru transmiterea notificărilor și a rapoartelor menționat la articolul 103.”
4. La articolul 24, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
- „(2) Statele membre raportează Comisiei și celorlalte state membre, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, rezultatele anchetelor menționate la alineatul (1) care au fost efectuate în anul calendaristic anterior. Rapoartele respective se transmit către sistemul electronic pentru transmiterea notificărilor și a rapoartelor menționat la articolul 103.”
5. La articolul 30 alineatul (1), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- Măsurile respective, dacă este cazul, pun în aplicare, în mod specific pentru fiecare organism dăunător în cauză, una sau mai multe dintre dispozițiile menționate la articolul 28 alineatul (1) literele (a)-(g). Acestea pot include interzicerea prezenței organismului dăunător respectiv pe teritoriul Uniunii și/sau cerințe privind introducerea și circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte.”
6. La articolul 34, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
- „(2) Statele membre transmit Comisiei și celorlalte state membre, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, rezultatele anchetelor menționate la alineatul (1) care au fost efectuate în anul calendaristic anterior. Notificările respective se transmit către sistemul electronic pentru transmiterea notificărilor și a rapoartelor menționat la articolul 103.”
7. La articolul 37, se adaugă următorul alineat:
- „(10) În cazul în care plantele destinate plantării au fost introduse sau au circulat pe teritoriul Uniunii cu încălcarea alineatului (1), statele membre adoptă măsurile necesare, astfel cum se menționează la articolul 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/625, și notifică încălcarea și măsurile Comisiei și celorlalte state membre prin intermediul sistemului electronic de notificare și de raportare menționat la articolul 103.
- Statele membre notifică, de asemenea, măsurile respective țării terțe din care au fost introduse pe teritoriul Uniunii plantele destinate plantării.”
8. La articolul 42 alineatul (1) se adaugă următoarele paragrafe:
- „Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, un act delegat de completare a prezentului regulament prin stabilirea procedurii de întocmire a listei plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte cu risc ridicat.
- Procedura respectivă trebuie să prevadă toate elementele următoare:
- (a) pregătirea dovezilor pentru evaluarea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte cu risc ridicat;
- (b) acțiunile care urmează să fie întreprinse după primirea dovezilor respective;
- (c) procedurile evaluării respective;
- (d) gestionarea dosarelor privind confidențialitatea și protecția datelor.”
9. După articolul 42 se introduce următorul articol 42a:

Derogări temporare de la interdicțiile prevăzute la articolele 40 și 42 și de la cerințele menționate la articolul 41

- (1) Prin derogare de la articolul 40 alineatul (1) și de la articolul 41 alineatul (1), Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, derogări temporare de la interdicția prevăzută la articolul 40 alineatul (1) și de la cerințele speciale și echivalente menționate la articolul 41 alineatul (2), în ceea ce privește introducerea pe teritoriul Uniunii a anumitor plante, produse vegetale și alte obiecte originare din una sau mai multe țări terțe care prezintă un risc fitosanitar care nu este încă evaluat pe deplin.

Respectivele acte de punere în aplicare:

- (a) stabilesc măsuri temporare privind introducerea acestor plante, produse vegetale și alte obiecte pe teritoriul Uniunii, în conformitate cu principiile prevăzute în secțiunea 2 din anexa II și
 - (b) modifică părțile respective din actul de punere în aplicare menționat la articolul 40 alineatul (2) și la articolul 41 alineatul (2), prin introducerea unei trimiteri la derogarea privind planta, produsul vegetal sau alt obiect în cauză.
- (2) Derogările temporare menționate la alineatul (1) pot fi adoptate numai dacă au fost îndeplinite următoarele condiții:
- (a) țara terță în cauză a transmis Comisiei o cerere care conține garanții oficiale scrise pentru aplicarea pe teritoriul său, înainte și în momentul depunerii cererii, a măsurilor care sunt necesare pentru abordarea riscului fitosanitar respectiv și
 - (b) o evaluare provizorie a arătat că respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte prezintă un risc care poate fi redus la un nivel acceptabil prin aplicarea uneia sau a mai multor măsuri cu privire la riscul fitosanitar în cauză.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, un act delegat de completare a prezentului regulament în ceea ce privește procedura care trebuie urmată pentru acordarea derogărilor temporare menționate la alineatul (1). Respectivul act delegat trebuie să prevadă următoarele elemente ale procedurii:
- (a) pregătirea, conținutul și prezentarea cererilor și a dosarelor respective de către țările terțe în cauză;
 - (b) acțiunile care trebuie întreprinse după primirea cererilor și dosarelor respective;
 - (c) gestionarea cererilor și a dosarelor privind confidențialitatea și protecția datelor.
- (4) Prin derogare de la articolul 42 alineatul (2), Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, derogări temporare de la actele menționate la articolul 42 alineatul (3), dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

- (a) riscul fitosanitar al plantelor, al produselor vegetale sau al altor obiecte cu risc ridicat nu este încă evaluat pe deplin;
- (b) nu a fost încă adoptat niciun act de punere în aplicare în temeiul articolului 42 alineatul (4) în ceea ce privește plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză.

Respectivele acte de punere în aplicare stabilesc măsuri temporare care sunt necesare pentru a reduce riscul fitosanitar la un nivel acceptabil în ceea ce privește introducerea respectivelor plante, produse vegetale și alte obiecte în Uniune.

- (5) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1), (2) și (4) prevăd raportarea anuală din partea țării terțe în cauză cu privire la aplicarea măsurilor temporare respective. În cazul în care raportul în cauză conduce la concluzia că riscul în cauză nu este abordat în mod corespunzător prin măsurile raportate, actul care prevede măsurile respective se abrogă sau se modifică imediat, după caz.
- (6) Perioada de aplicare a actelor de punere în aplicare menționate la alineatele (1), (2) și (4) trebuie să fie de așa natură încât să permită în mod rezonabil o evaluare completă a tuturor riscurilor fitosanitare și a măsurilor adoptate de țările terțe în cauză și să nu depășească cinci ani.
- (7) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1), (2) și (4) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).”

10. La articolul 44 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) țara terță în cauză asigură, prin aplicarea, sub controlul său oficial, a uneia sau a mai multor măsuri specifice, un nivel de protecție fitosanitară care este echivalent cu cerințele speciale cu privire la introducerea și/sau circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte vizate din alte țări terțe;”.

11. La articolul 71, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Certificatul fitosanitar precizează la rubrica „Declarație suplimentară” care cerință specifică este îndeplinită, ori de câte ori actul de punere în aplicare respectiv, adoptat în temeiul articolului 28 alineatele (1) și (2), al articolului 30 alineatele (1) și (3), al articolului 37 alineatul (4), al articolului 41 alineatele (2) și (3) și al articolului 54 alineatele (2) și (3), permite mai multe opțiuni diferite în ceea ce privește aceste cerințe. Specificația respectivă include textul integral al cerinței relevante.”

12. La articolul 88 se adaugă următoarele alineate:

„Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, un act delegat de completare a prezentului regulament prin:

- (a) stabilirea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte care, prin derogare de la primul paragraf, pot circula pe teritoriul Uniunii cu un pașaport fitosanitar asociat cu acestea într-un alt mod decât prin aplicare fizică, din cauza dimensiunii, a formei sau a vitezei schimburilor comerciale, care fac această aplicare imposibilă sau foarte dificilă și

- (b) prevederea unor norme care să garanteze că pașaportul fitosanitar în cauză, deși nu este aplicat, se referă în continuare la respectivele plante, produse vegetale și alte obiecte prin intermediul unei mărci speciale, al unui cip și/sau al unei baze de date speciale;”.
13. La articolul 99, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „(1) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate de completare a prezentului regulament prin care se stabilesc elementele pe care trebuie să le conțină atestările oficiale, specifice pentru plante, produse vegetale sau alte obiecte, altele decât materialele de ambalaj din lemn, ca dovadă a punerii în aplicare a măsurilor adoptate în temeiul articolului 28 alineatul (1) sau (2), al articolului 30 alineatul (1) sau (3), al articolului 41 alineatul (2) sau (3), al articolului 44 sau al articolului 54 alineatul (2) sau (3).”
14. La articolul 103, prima teză se înlocuiește cu următorul text:
- „Comisia instituie un sistem electronic pentru transmiterea de notificări și rapoarte de către statele membre.”
15. La articolul 104 primul paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text:
- „Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme specifice cu privire la efectuarea notificărilor menționate la articolul 9 alineatele (1) și (2), articolul 11, articolul 17 alineatul (3), articolul 18 alineatul (6), articolul 19 alineatul (2), articolul 28 alineatul (7), articolul 29 alineatul (3) primul paragraf, articolul 30 alineatul (8), articolul 33 alineatul (1), articolul 37 alineatul (10), articolul 40 alineatul (4), articolul 41 alineatul (4), articolul 46 alineatul (4), articolul 49 alineatul (6), articolul 53 alineatul (4), articolul 54 alineatul (4), articolul 62 alineatul (1), articolul 77 alineatul (2) și articolul 95 alineatul (5).”

Articolul 2

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 punctul 11 se aplică de la ... [după 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președinta*

*Pentru Consiliu,
Președintele*